

Дамян Дамянов

Край мъничкото леки,
светли дни

Край мъничкото леки, светли дни
Дваж повече са тежките и тъмни,
В които си пишман, че си осъмнал,
И мислиш: даже слънцето тъмни.
И струва ти се: край на всичко, край!
Любов, усмивки, вери, изневери!
На всичко, дето имал си до вчера
И днес го нямаш вече.
Ала знай,
Помни от мен: това е миг, това
Е само твойта, черната минута,
И тя е само днес! Мисли за утре
И за това, че си я надживял!
Благодаря на слънце и на дъжд,
На всичко, дето не отне смъртта ти.
Умира му се на човек хиляда пъти,
Ала горко му – ражда се веднъж!

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8072>]